

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/34385 en 07/34381 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 28 september 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 september 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

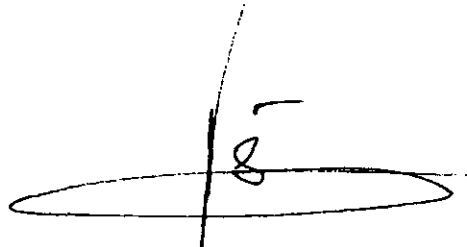
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 oktober 2007

309-563.

Verzonden: 23 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT
het Raadskwartier

PRODUCTIE 1

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 07/34385 BEPTDN A R04 G17 S7
AWB 07/34381 BEPTDN A R04 G17 S7Uitspraak van de voorzieningenrechter op de voet van het bepaalde in titel 3 van
hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) d.d. 28 september 2007

inzake:

geboren op
van Angolese nationaliteit,
IND dossiernummer: 0306.05.0088,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. P.A.J. Mulders, advocaat te Groningen,

tegen

STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.P.M. Wuite, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 29 augustus 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een
verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28
Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

Verweerder heeft bij beschikking van 4 september 2007 afwijzend op de aanvraag beslist.

Bij beroepschrift van 4 september 2007 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen deze
beschikking. Dit beroep is geregistreerd onder AWB 07/34381 BEPTDN A R04 G17 S7.
Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroepschrift niet in Nederland mag
afwachten.Bij verzoekschrift van eveneens 4 september 2007 heeft verzoeker de voorzieningenrechter
verzocht een voorlopige voorziening te treffen totdat op het beroep wordt beslist. Dit
verzoek is geregistreerd onder AWB 07/34385 BEPTDN A R04 G17 S7.

Zaaknummer: AWB 07/34385 BEPTDN A R04 G17 S7 & AWB 07/34381 BEPTDN A R04 G17 S7

2

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de voorzieningenrechter en verzoeker gezonden.

De openbare behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening heeft plaatsgevonden op 21 september 2007. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door mr. H. Postma, kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Feiten en standpunten van partijen

Verzoeker heeft op 5 juni 2003 voor de eerste maal een aanvraag om toelating als vluchteling gedaan. Bij beschikking van 11 november 2005 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Bij uitspraak van 20 februari 2007 van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, is het hiertegen ingestelde beroep ongegrond verklaard. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) heeft voornoemde uitspraak bij uitspraak van 4 juli 2007 bevestigd.

Verzoeker heeft op 29 augustus 2007 onderhavige herhaalde aanvraag ingediend. Ter ondersteuning van zijn aanvraag heeft verzoeker verklaard dat hij tijdens de eerste procedure, onder druk van zijn oom, een verzonnen asielaanvraag zou hebben verteld. Verzoeker heeft tijdens het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden verklaard dat dit niet zijn oom is en hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst vreest problemen te zullen ondervinden van de zijde van deze man.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat hetgeen door verzoeker naar voren is gebracht niet kan worden beschouwd als nieuwe feiten en omstandigheden.

Becoördeling van het verzoek

Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen het besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoeker is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

Artikel 4:6 van de Awb bepaalt dat, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag is gedaan, de aanvrager is gehouden nieuw gebleken feiten of veranderende omstandigheden te melden. Indien daarvan geen sprake is, kan het bestuursorgaan de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerder afwijzende beschikking.

Zaaknummer: AWB 07/34385 BEPTDN A R04 G17 S7 & AWB 07/34381 BEPTDN A R04 G17 S7

3

Gelet op de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, verwezen zij onder meer naar de uitspraak van 4 april 2003, JV 2003, 219 en de uitspraak van 21 juli 2003, JV 2003, 432, moet de rechter, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in dit geval, direct treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraak van de Afdeling van 4 juli 2007 het besluit van 11 november 2005 in rechte is vast komen te staan. Daaruit blijkt dat verzoeker niet kan worden aangemerkt als vluchteling, dat hij bij uitzetting naar Angola geen reëel risico loopt op een behandeling als bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden en dat evenmin sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die tot verblijfsaanvaarding nopen. De aanvraag van 29 augustus 2007, die aan de bestreden beschikking ten grondslag ligt, moet derhalve worden aangemerkt als een nieuwe aanvraag in de zin van artikel 4:6, eerste lid, van de Awb.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat de verklaring van verzoeker dat, in tegenstelling tot hetgeen hij heeft verklaard tijdens de eerste procedure, de man waarmee hij Nederland in is gereisd niet zijn oom is, niet kan worden aangemerkt als novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb. De voorzieningenrechter is hieromtrent van oordeel dat dit al ten tijde van de eerste asielaanvraag van verzoeker bekend was en verzoeker sindsdien voldoende gelegenheid heeft gehad hier over te verklaren. Verder is de voorzieningenrechter van oordeel dat de door verzoeker gestelde vrees voor zijn in de eerste procedure gestelde oom evenmin als novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb kan worden aangemerkt. De voorzieningenrechter overweegt hieromtrent allereerst dat, zeker nu verzoeker gesteld heeft dat zijn eerdere relaas gebaseerd was op onwaarheden, de niet onderbouwde stelling dat hij andere asielgerelateerde problemen heeft, niet als een nieuw feit of veranderde omstandigheid kan worden aangemerkt. Verzoeker heeft de gestelde vrees voor de man niet onderbouwd. De verklaringen van verzoeker wijzen er, naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet op dat er sprake is geweest van een situatie waarbij verzoeker daadwerkelijk voor zijn in eerste procedure gestelde oom te vrezen zou hebben. Er is immers geen sprake geweest van een situatie waarin verzoeker ernstig misbruikt werd of waarbij sprake was van slavenarbeid. Verder ging verzoeker naar school en had hij een krantenwijk.

Hij hoefde daarnaast geen andere werkzaamheden of criminele activiteiten te verrichten. Ook anderszins is de gestelde vrees niet met feiten gestaafd. De gestelde oom is met onbekende bestemming vertrokken en heeft verzoeker sindsdien ongemoeid gelaten. Voor de stelling dat hij in het land van herkomst voor de man te vrezen zal hebben ontbreekt iedere onderbouwing.

Zaaknummer: AWB 07/34385 BEPTDN A R04 G17 S7 & AWB 07/34381 BEPTDN A R04 G17 S7

4

Gezien het voorgaande is er geen sprake van nieuw gebleken feiten of omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

Derhalve is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder de aanvraag heeft af kunnen wijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.

Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen.

Nu het beroep ongegrond dient te worden verklaard, wordt het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen.

Voor vergoeding van de kosten die verzoeker in verband met het indienen van het verzoekschrift of het beroepschrift heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening bekend onder nummer AWB 07/34385 BEPTDN A R04 G17 S7 af;
- verklaart het beroep, bekend onder nummer AWB 07/34381 BEPTDN A R04 G17 S7 ongegrond.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak ten aanzien van het gedeelte waarin op het beroep is beslist, binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Aldus gegeven door mr. J.L. Boxum, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. C.M. Duijts als griffier op 28 september 2007.

Afschrift verzonden: 28 SEP 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
6093 B	- 5 OKT 2007
ZAAKNR. 200707035	
AAN: P.W. DE BONT	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

per post en per fax: 070-3651380
cc: Verweerder

Groningen, 5 oktober 2007

APPELSCHRIFT

Betreft: hoger beroep inzake Awb 07/34381

Naam: de heer
Nationaliteit: Angolese
IND-nummer: 0306.05.0088
geboortedatum:

Geeft eerbiedig te kennen,

De heer van Angolese nationaliteit, hierna te noemen "appellant", verblijvende te , ten deze woonplaats kiezend te 9701 BA GRONINGEN , postbus 1010, bij het kantoor van mr. P.A.J. Mulders, die verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door appellant tot het instellen van dit hoger beroep en als zijn advocaat zal optreden (prod.1) met het recht van vervanging, heeft op 29 augustus 2007 een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Bij besluit van 4 september 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (verder te noemen: verweerder) de aanvraag afgewezen. Hiertegen heeft appellant bij brief van 4 september beroep ingesteld bij de rechtbank. Tegelijkertijd werd een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening aanhangig gemaakt.

De voorlopige voorziening is ter zitting van 21 september 2007 behandeld. Bij uitspraak van 28 september 2007 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen en het beroep ongegrond verklaard (productie 2). Dit appelschrift keert zich tegen laatstgenoemd onderdeel van deze uitspraak.

Het appelschrift berust op de navolgende grieven. Bij de grieven wordt de overweging geciteerd waar de grief zich tegen richt.

Korreweg 66
9715 AD Groningen
Postbus 1010
9701 BA Groningen

T 050 - 57 57 850
F 050 - 57 72 288

E info@hetraadskwartier.nl
I www.hetraadskwartier.nl

Secretariaat:
mw. J. Springelkamp

Advocaten & Procureurs:
mw. mr. J.M.J. Lubbers
mw. mr. M. Haanstra
mw. mr. P.A.J. Mulders
mw. mr. H. Postma

Grief 1: De voorzieningenrechter heeft miskend dat er sprake is van een novum, te weten de omstandigheid dat de oom van appellant is verdwenen. Verweerder had derhalve niet mogen volstaan met een afwijzing onder verwijzing naar de eerdere afwijzende beschikking.

Deze grief richt zich tegen de volgende rechtsoverwegingen:

"De voorzieningenrechter is van oordeel dat de verklaring van verzoeker dat, in tegenstelling tot hetgeen hij heeft verklaard tijdens de eerste procedure, de man waarmee hij Nederland in is gereisd niet zijn oom is, niet kan worden aangemerkt als novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb. De voorzieningenrechter is hieromtrent van oordeel dat dit al ten tijde van de eerste asielaanvraag van verzoeker bekend was en verzoeker sindsdien voldoende gelegenheid heeft gehad hier over te verklaren. Verder is de voorzieningenrechter van oordeel dat de door verzoeker gestelde vrees voor zijn in de eerste procedure gestelde oom evenmin als novum in de zin van artikel 4:6 Awb kan worden aangemerkt. De voorzieningenrechter overweegt hieromtrent allereerst dat, zeker nu verzoeker gesteld heeft dat zijn eerdere asielrelaas gebaseerd was op onwaarheden, de niet onderbouwde stelling dat hij andere asielgerelateerde problemen heeft, niet als nieuw feit of veranderde omstandigheid kan worden aangemerkt".

(.....)

"Gezien het voorgaande is er geen sprake van nieuw gebleken feiten of omstandigheden in de zin van 4:6 Awb. Derhalve is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder de aanvraag heeft af kunnen wijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking".

Het feit dat de gestelde oom nu verdwenen is, is in deze procedure het novum. Dit feit wordt door verweerder niet bestreden. Nu dit een omstandigheid is die is opgekomen na de eerste procedure had de rechter dit dienen te beschouwen als het novum. De rechter beoordeelt dit gegeven echter niet en kijkt slechts naar de verklaringen van appellant dat de man waarmee hij naar Nederland is gereisd zijn oom niet is en dat hij voor deze man zowel in Angola als in Nederland vreesde. Appellant komt echter tot deze verklaringen omdat zijn gestelde oom nu verdwenen is. Dit laatste is derhalve het belangrijkste novum in deze procedure. De wel door de voorzieningenrechter in het kader van 4:6 Awb beoordeelde verklaringen zijn een uitvloeisel van dit novum en raken derhalve de inhoudelijke beoordeling.

Grief 2: Deze grief dient te worden beschouwd als een subsidiair standpunt. Voorzover uw Afdeling van mening is dat grief 1 niet dient te slagen, en er derhalve geen sprake is van nova in de zin van 4:6 Awb, stelt appellant zich op het standpunt dat de aangehaalde rechtsoverwegingen ook dan geen stand kunnen om de navolgende redenen.

De voorzieningenrechter gaat bij zijn overwegingen geheel voorbij aan het feit dat appellant ten tijde van zijn asielverzoek nog minderjarig was en afhankelijk van de

gestelde oom. Deze oom verkeerde steeds in zijn nabijheid en controleerde de verklaringen uit de gehoren van appellant. Appellant was derhalve niet in de gelegenheid om zijn ware relaas prijs te geven tijdens de eerste procedure.

Anders dan gebruikelijk in asielprocedures is het gevaar waarvoor appellant vreesde met hem meegereisd naar Nederland. Appellant bevond zich derhalve nog steeds niet in een zodanig veilige situatie dat men van hem had kunnen verwachten dat hij gewag zou maken van de dreiging die hij op dat moment voelde voor zijn oom. Pas op het moment dat deze dreiging weg is gevallen heeft appellant zijn ware relaas kunnen doen en heeft hij dit ook gedaan. De verklaring van appellant dat de man waarmee hij naar Nederland is gereisd zijn oom niet is, is derhalve weldegelijk een novum in de zin van artikel 4:6 Awb. Dit zelfde geldt voor zijn verklaring dat hij voor deze man vreesde.

Redenen waarom appellant u verzoekt bovenstaande grief gegrond te verklaren en op grond daarvan:

- I de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, Reg. nr. AWB 07/34381 te vernietigen;
- II de beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 4 september 2007, kenmerk V 200.753.1316 te vernietigen;
- III de Minster te veroordelen tot het vergoeden van de gemaakte proceskosten.

Hoogachtend,

P.A.J. Mulders

Bijlagen:

1. machtiging
2. afschrift van de bestreden uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, Reg. nr. AWB AWB 07/34381